

IK HEB DE DEUR VAN VALK GEOPEND!

De duisternis verdwijnt.

Dit is te gek! Het huis van Valk is een soort wit kasteel met hoekige torens die hoog de lucht in steken en in de wolken verdwijnen. Alles ruikt er naar vochtige aarde, zoals na een frisse lentebui. Ik kijk mijn ogen uit en zou hier uren kunnen rondwalen. En ik ben verbaasd, dubbel verbaasd om precies te zijn:

Ten eerste: omdat het enorm is. Normaal gesproken zijn de gedachtehuisjes waar ik binnenkom een stuk kleiner.

Ten tweede: omdat we er allemaal zijn behalve Eekhoorn! Ik weet niet hoe, maar toen de duisternis verdween, verschenen Valk, Zwaan, Cheeta en Slang bij de deur.

Ik kijk om me heen of ik Eekhoorn zie.

'Eekhoorn is achtergebleven om onze echte lichamen te bewaken,' zegt Zwaan.

'Bewaken?' Dat wil zeggen dat onze lichamen nog altijd in de fabriek zijn. Ik heb me altijd al afgevraagd wat er met me gebeurde als ik iemands hoofd binnenging. Dan ben ik dus een soort zombie. Dat geeft me een beetje een ongemakkelijk gevoel.

Nu hoef ik niet meer te twijfelen. Als zij nu hier zijn, dan hebben ze de waarheid verteld en zijn ze deuropeners, net als ik. Dan is het dus waar dat er meer deuropeners zijn. Zwaan lacht naar me en zegt:

'Gefeliciteerd, Lia. Het is je gelukt om de deur van Valk te openen, en ik kan je verzekeren dat dat geen gemakkelijke opgave was.'

Het viel inderdaad niet mee om zijn deur te openen, hoewel ik niet van plan ben om dat toe te geven.

Intussen snuift Slang alsof ze wil zeggen: 'Pure mazzel'. Zoals wanneer het sufferdje van de klas naar het bord komt om een probleem op te lossen en je bijna niet kunt geloven dat hij het goede antwoord geeft.

Oef, Zwaan praat maar door. Die kan echt haar mond niet houden.

'Wij deuropeners moeten onze gedachtehuisjes goed beschermen. Je moet heel voorzichtig te werk gaan, Lia.'

'Waarom? Waar moeten we ons tegen beschermen?'

Ze reageert niet. Zwaan is een beetje een wijsneus, maar toch mag ik haar wel.

'Voordat we verdergaan, zal ik je een geheime truc verklappen.'

Ik spits mijn oren. Ik houd van geheimen omdat ze een band scheppen met degene die ze vertelt. En ik houd er niet van omdat je ze niet mag doorvertellen. Vreemd, hè?

'Wil je weten hoe je kunt terugkeren naar de echte wereld zonder hoofdpijn te krijgen?'

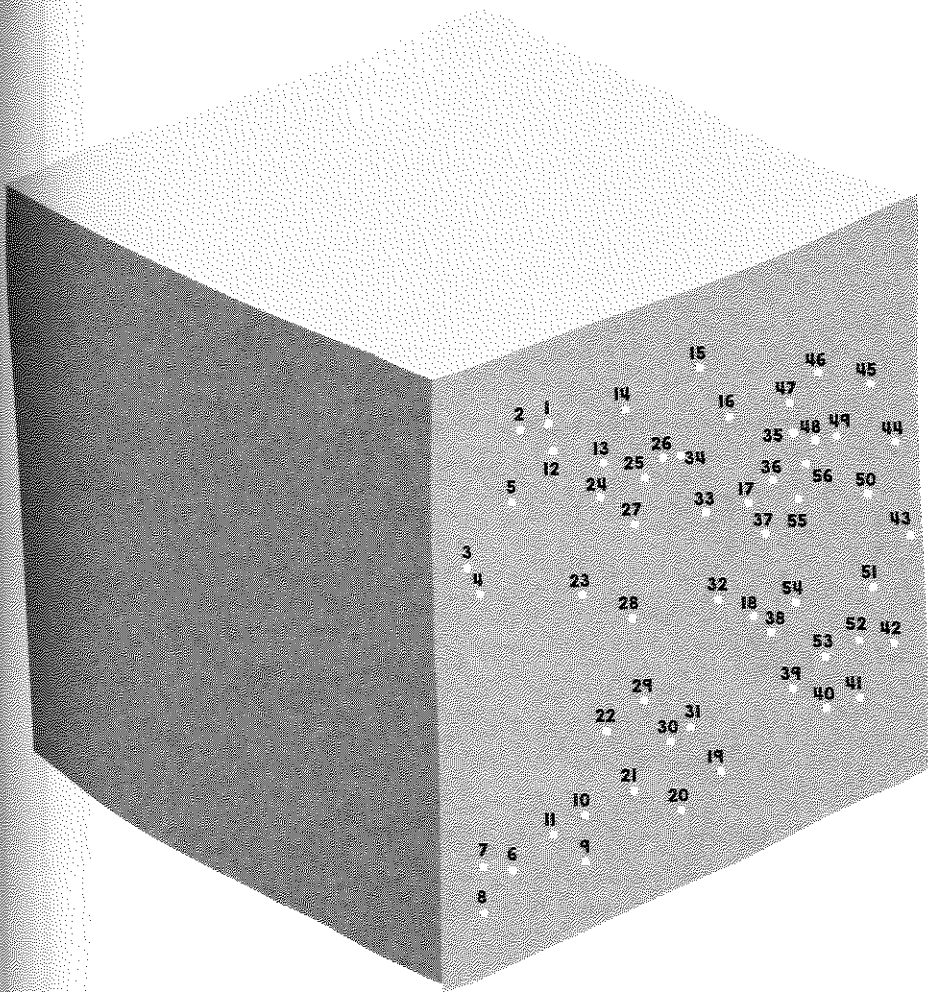
Nou en of! Een hoofd kunnen binnengaan en verlaten zonder 'bijwerkingen'? Dat zou mooi zijn. Dan was het toch de moeite waard om hiernaartoe te komen. Mijn intuïtie laat me nooit in de steek.

'Nou, dat zou tijd worden...'

Als ik me niet heel erg vergis, kijkt Cheeta de andere kant op om niet in lachen uit te barsten. Zwaan en Valk glimlachen. De enige die mijn opmerking niet grappig lijkt te vinden is Slang. Ik denk dat het niet lang duurt voor ik deze rare types echt graag zal mogen. Alleen met Slang zal het meer moeite kosten, dat is zeker.

'Het geheim bevindt zich hier binnenin.'

En ze geven me een kubus, een metalige kubus. Hij kan op geen enkele manier open. Zou het een grap zijn? Dat is het niet want ze kijken er heel serieus bij. Ik bekijk de kubus. Er staan allemaal cijfers op.

Verbind de punten met elkaar in de goede volgorde, van 1 tot 56.

